

SIMPOZION „TEATRUL ȘI EDUCAȚIA REVOLUȚIONARĂ A TINERETULUI”

Aflat la a patra ediție, Simpozionul din cadrul Festivalului spectacolelor de teatru pentru tineret și copii de la Piatra Neamț a reunit oameni de teatru, esteticieni, cercetători și critici, animatori ai acestei arte, regizori, profesori etc., pentru a dezbate o temă generoasă înscrisă în programul partidului nostru, aceea a educației revoluționare a maselor de oameni ai muncii. Tema simpozionului „75”, „Teatrul și educația revoluționară a tineretului”, a fost bogat și variat ilustrată de un număr de 23 de comunicări și nenumărate intervenții și propuneri.

„O educație revoluționară nu poate fi determinată decît de un teatru revoluționar” — această formulă aparținînd esteticianului Andrei Strihan a constituit ideea-forță la care s-au acordat cele mai multe expuneri.

Criticînd dramaturgia pentru tineret pentru lipsă de forță dramatică și implicit de real conflict revoluționar, precum și insuficiența încredere a dramaturgilor în confruntările vieții, prejudecata lor că o confruntare prea adîncă ar eluda din piesă esteticul, Andrei Strihan a pledat pentru un teatru în care claritatea și eficacitatea mesajului să rezulte din confruntări reale de poziții, situații, caractere.

Evitarea șabloanelor a cerut și esteticianul Ion Pascadi, indicînd că aceasta trebuie să se facă simțită și la nivelul spectacolului, unde vizualul joacă un rol cognitiv mai mare decît auditivul.

Pomînd de la considerarea tineretului ca factor revoluționar în viața contemporană a societății, tocmai prin larga sa disponibilitate pentru schimbare, și de la realitatea că prin tineret orice societate își generează propria sa depășire, sociologul Pavel Cîmpeanu a pledat pentru un teatru-scoală. Esența teatrului constă în ritualitatea lui, care exprimă, în perechea dialectică real-posibil, libertatea ca dominare a necesității. Tot de la un teatru ca ceremonie socială pornește și Constantin Schifirneț în considerarea acestuia ca tribună de luptă împotriva mentalităților vechi și ca oglindă a mutațiilor ce se petrec în profilul spiritual al tinerelor generații. Constantin Paiu a fixat la rîndu-i unele imperative contemporane ale teatrului pentru tineret, anume: educarea politică prin teatru să se facă

printr-o politică teatrală adecvată, în sensul creșterii ponderii atît a dramaturgului cît și a regizorului și actorului în elaborarea mesajului cu valoare de adevăr social, procedînd totodată la eliminarea falselor valori.

Pentru adevărul artistic al piesei de teatru a pledat și George Bararu. Artificiile de structură — a arătat vorbitorul — intră în contradicție cu esența operei, subminînd astfel adevărul artistic și ducînd la o stare de „răvășire” în receptor. Echivocul produce așadar în ultimă instanță, confuzie intelectuală, morală și estetică.

Eficiența educațională este acordată și după Victor Ernest Mașek de gradul de accesibilitate a operei. El a încercat o analiză asupra cauzelor sociale ale perturbațiilor de recepție, pe traiectul de comunicație artist-operă-public, pledînd pentru o valorificare socială cît mai pertinentă a teatrului de actualitate scris în bună măsură de tinerii dramaturgi. Actualitate înțeleasă ca reflecție activă asupra epocii și accesibilitate, noțiune complementară primei, cere teatrului și Simion Alterescu. El a încercat o definire a conceptului de teatru politic, cu atît mai necesară, cu cît în societatea actuală fenomenul apare mai variat tematic și expresiv.

Profesorul Ion Zamfirescu a vorbit despre educarea tineretului în perspectiva spectatorului de teatru. El a atribuit școlii rolul principal în orientarea tineretului spre teatru, prin legarea învățămîntului teatral de învățămîntul școlar. Zeno Fodor a cerut și el apropierea învățămîntului școlar de cel teatral, motivînd aceasta printr-un fapt de observație și experiență, anume că ritmul în care evoluează expresiv teatrul este mai rapid decît cel

de înțelegere al spectatorului tânăr. Or, nu mai prin școală se pot arde etapele într-o cunoașterea stilurilor de expresie spectaculoasă modernă.

Alte expuneri interesante care au lărgit sfera preocupărilor simpozionului, dându-i un plus de interes în ce privește informațiile adiacente temei, au susținut: Mihai Dimiu, care a împărtășit auditoriului cîte ceva din observațiile sale privind educația tineretului în teatrul occidental actual; Mircea Măncas, care a încercat o trecere în revistă a valorilor etice și estetice din dramaturgia noastră contemporană. Ana Maria Popescu a accentuat în expunerea sa rolul pozitiv sau negativ al dramaturgiei originale în repertoriul teatrului pentru tineret. Horia Deleanu a vorbit despre echilibrul interpretării între emoție și distanțare, condiție a exprimării convingătoare a adevărului artistic. Despre sentimentul istoriei în dramaturgia noastră contemporană a vorbit Valentin Ciucă; despre teatrul ca factor de educație a copilului în școală a vorbit Ion Fica. Eugen Nicoară, în studiu

său „Faust sau necesitatea autoperfecționării umane“, a dat o accepție universală actului educațional; în sfîrșit, subsemnatul a vorbit despre rolul criticii de teatru în formarea personalității revoluționare a tineretului.

Lucrările simpozionului au stîrnit un viu interes în rîndurile auditoriului, incitînd la discuții, intervenții și propuneri. Cei mai mulți participanți au cerut o mai strînsă legătură între teoria și practica teatrală, o mai mare responsabilitate a factorilor de răspundere din conducerea teatrelor în valorificarea socială a pieselor contemporane, o orientare pentru viitor a discuțiilor într-o valorificare critică a reprezentațiilor de teatru din cadrul festivalului. Au intervenit, astfel, pertinent actorul Ion Lucian, scriitorul Radu Cîrneai, criticii Laurențiu Ulici, Victor Parhon, Miruna Ionescu, actorul Constantin Cojocaru, Alecu Popovici, Viorel Știrbu, Constantin Ribicioiu, Ștefan Lenchiș și Eduard Covali.

Constantin Radu-Maria

Premiile Festivalului

MARELE PREMIU pentru cel mai bun spectacol prezentat în Festival — spectacolul „Matca“ de Marin Sorescu în regia autorului, prezentat de Teatrul Tineretului din Piatra Neamț.

PREMIUL C.C. AL U.T.C. pentru cel mai bun spectacol adresat tineretului — „Istoria ieroglică“, prezentat de Teatrul Național „Vasile Alecsandri“ din Iași, în regia Cătălinei Buzoianu.

PREMIUL C.C. AL U.T.C. pentru interpretarea rolului lui Edgar Wibeau din piesa „Noile suferințe ale tînărului W“ — actorului Iuliu Zălányi, de la Teatrul de stat din Oradea, secția maghiară.

PREMIUL CONSILIULUI NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR pentru cel mai bun spectacol pentru copii — Teatrul „Tîndărică“, pentru spectacolul „Prințesa și ecoul“ de Margareta Niculescu.

PREMIUL UNIUNII SCRITORILOR DIN ROMÂNIA pentru dramatizarea după „Istoria ieroglică“ de Dimitrie Cantemir — Cătălinei Buzoianu și lui Mircea Filip.

PREMIUL A.T.M. pentru interpretarea rolului Diogene din piesa „Diogene cîinele“ de D. Solomon — actorului Constantin Drăgănescu de la Teatrul Dramatic Ploiești.

PREMIUL STUDIULUI R.T.V. IAȘI pentru interpretarea rolului Aneuța din spectacolul „Bing... Bang... Bing“ de D. Vacariu — actriței Camelia Bujdei, de la Teatrul pentru copii și tineret Iași.

PREMIUL REVISTEI „ATENEU“ pentru interpretarea rolului maiorului Walter Reder din spectacolul „Referendumul popular“ de Gian Franco Venè și R. Pallavicini — actorului Radu Nicolae de la Teatrul Național din Craiova.

DIPLOMA DE ONOARE a celei de-a IV-a ediții a Festivalului spectacolului de teatru pentru tineret și copii se acordă colectivului artistic al Teatrului pentru copii și tineret din Iași pentru spectacolul „Bing... Bang... Bing“ de D. Vacariu.

DIPLOMA A.T.M. pentru scenografia spectacolului „Diogene cîinele“ de D. Solomon — scenografului Vittorio Holtier.

DIPLOMA CENTRULUI NAȚIONAL A.S.S.I.T.E.J. pentru spectacolul „Fantezii“ de Petru Valter — Teatrul de animație din Bacău.

DIPLOMA UNIUNII ZIARIȘTILOR DIN R.S.R. Filiala Neamț pentru regia spectacolului „Diogene cîinele“ de D. Solomon — regizorului Emil Mandric.

DIPLOMA REVISTEI „CUTEZĂTORII“ pentru talent și fantezie — Teatrului „Tîndărică“ din București, pentru spectacolul „Prințesa și Ecoul“ de Margareta Niculescu.